

W czerwcu 1942 roku Emanuel Ringelblum zauważył, że temat żydowskich lektur w gettach będzie interesował świat. Tak zakreślony problem badawczy nie doczekał się dotąd kompletnego studium. Autorka artykułu *Resztki liter. Trzy paradygmaty lekturowe w gettach* poddała refleksji ten aspekt historii gett. Literatura w nich obecna pozwala na rzucenie światła na temat życia i umierania ich mieszkańców. Ale podjęcie tego tematu pozwala także uaktywnić nowe tropy w lekturach książek, po które sięgali Żydzi. Tomy, z którymi spędzali czas, pozwalają uchwycić, jak mieszkańcy gett budowali więź z rzeczywistością, jak uczyli dzieci czytać lub znajdowali konsolidację w opisanym cierpieniu. Autorka stawia także pytanie, czy studia nad „zwyčajnym” życiem podczas Holokaustu można uznać za mikrohistoryczne.